

Foaie săptămânală de folos tuturor creștinilor

— Intocmită de preotul IOSIF TRIFA —

Supliment la foaia „Lumina Satelor“ | Un număr din foale costă: Lei 2·50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.“) 100 Le.

Oi însemnate cu roș.

Dar dta lde ce porți cruciulă aia pe pept? — îl întrebă odată un om pe un ostaș din Oastea Domnului! Ba încă îl și muștră spunându-i că o poartă din fuldulie și mândrie.

Dragul meu — îi răspunde ostașul — foștă-i dta cândva într'un târg de oi?

Fost.

Și ai văzut vre'un cioban (păstor) cumpărându-și oi?

Văzut.

Și ce făcea păstorul dupăce își cumpără oaia?

O însemnă cu roș.

De ce?

Ca să știe lumea că-i a lui și e cumpărătă de el.

Ei vezi, dragul meu, cam aşa suntem și noi, ostașii Domnului, cu cruciulă ce o purtăm pe pept. Înainte de a intra în Oaste, ne țineam și noi că suntem oī din turma lui Hristos, dar eram numai după nume, căci aievea umbilam răzlețe prin cele păduri și pustiuri ale păcatelor. Sermăni de noi! Era cât p'aci să ne prăpădim. Dar într'o bună zi a venit un om al lui Dumnezeu și strângându-ne de prin cele văi ale morții, ne-a dus la »târg« să ne »vândă«. Am auzit vorbindu-ni-se de un Păstor vestit care ne cumpără cu un preț foarte mare. Și a venit acel Păstor; »ne-a cumpărat (ne-a rescum-părat) cu un preț mare« (1 Cor. 6, 19); »ne-a însemnat cu roș« (cu sângele Lui) și ne-a băgat în turma Lui. Semnul acesta cel purtăm pe pept (cruciulă) închipue Jertfa cea scumpă cu care ne-a rescum-părat scumpul nostru Mântuitor, sus pe crucea Golgotei. Ni s'a trimis dela Sibiu acest semn, să ne aducem aminte clipă de clipă că noi suntem cumpărați și răscumpărați de

marele nostru Păstor și trebuie să rămânem până la sfârșit în turma Lui. Păstorul ne-a însemnat cu »roș« să știe lumea că suntem ai Lui. Noi nu purtăm din mândrie acest semn, ci îl purtăm cu o grozavă răspundere sufletească. Păstorul ne-a însemnat cu acest »semn« să știe lumea că suntem ai Lui și de câte ori ne va vedea cineva că ieșim din turma Lui, are dreptul să strige după noi că suntem niște mincinoși. Cei răi și pământul are drept să strige după noi de câte ori va vedea că suntem »însemnați cu roș«, dar părăsim turma marelui nostru Păstor și umbilam haimana prin »lume«.

Cuminte răspuns a dat ostașul nostru! Noi vom adăuga la el numai atât: fiecare ostaș al Domnului, din momentul ce a intrat în Oaste, este — trebuie să fie — o oaie »însemnată cu roș«, indiferent că are sau nu are, că poartă sau nu poartă cruciulă Oastei. Căci dovada unei oī »însemnate cu roș« nu este numai cruciulă, ci este mai ales viața și purtările noastre. Prin strălucirea vieții și purtărilor noastre să dăm dovada că suntem cu adevărat oī »însemnate cu roș«.

Eu sunt oaia cea perdută; chiamă-mă Mântuitorule și mă mântuește.

Oastea Domnului dela București.

Domnul și Mântuitorul nostru Isus s'a îngrijit să ne trimită la timp multe ajutoare în lucrarea ce ne-a încredințat'.

Cel mai prețios ajutor ne-a venit în timpul din urmă dela București. Darul Domnului a prisosit în lucrarea fraților de acolo și această prisosință s'a revărsat și peste Oastea din toată țara.

Oastea din București, în fruntea căreia stau prea iubii noștri frați: părintele Toma Chiricuță, păr. Vasile Ouatu, I. Gr. Oprisan și Lascarov Moldovanu — au ținut săptămână de săptămână adunări conduse aproape toate de frațele I. Gr. Oprisan. Minunate tâlcuiri și probleme de mânduire sufletească s'au pus în aceste adunări pe cari apoi frațele Oprisan le-a »raportat« și prin foia »Oastea Domnului«, prefăcându-le astfel într'o bogată hrană sufletească pentru ostașii din toată țara (negreșit aceste rapoarte vor trebui cândva scoase într'o cărticică).

Frații dela București ne-au ajutat și cu darul deosebit ce-l au dela Dumnezeu: cu scrisul

lor; cu cărțile și articolele lor Fratele Oprisan a făcut multe osteneli cercetând numeroase grupuri de Oaste de prin țară, ducând pe tot locul cuvinte de îmbărbătare și de întărire sufletească. Dacă va fi voia Domnului, frațele Oprisan va face pe viitorul misionar al Oastei.

Mușumim și din acest loc fraților dela București pentru prețiosul ajutor ce ni l'au dat și n'l dau.

Fratele I. Gr. Oprisan, conducătorul minunatelor adunării dela București și viitorul misionar al Oastei.

Rămâi credincios.

O, Tatăl; milă a avut
Să scape ce era pierdut
Și să 'nvieze din păcat
Pe cel de șarpe 'nveniat.

Și-atunci, când Tatăl, ne-a iubit
Și moarte, Fiul a primit,
Ca să plătească înzecit
În ceeace noi am greșit:

E bine, fraților, ca noi
Să fim necunoscători?
Și 'n viața noastră, cea de-acum,
Să rămânem neroditori?

Oh! Vai de noi, de vom uita,
Pe Cel de sus și mila Sa!
Amar de omul cel scăpat,
Ce se 'ntoarce la păcat!...

Dacă noi dăm înapoi,
Plăcere nu are de noi;
Și iar iubind, ce ai urât,
Căzând din har, poți fi pierdut.

O, fraților, să priveghem,
Unul pe-alaltul să 'ndemnăm —
Uniți, în dragoste, fiind
Smeriți, vom birui, iubind.

Ispitele ca valuri vin
Și cu-al lor dulce venin
Vor să ne-adoarmă în păcat:
Să ne rugăm și am scăpat.

Nădejde, credință având,
Uniți în inimi, căt mai strâns

Să stăruim, până 'n sfârșit
La Crucea Celui restignit.

Cu duhul pururea aprins
Spre dulcele Isus privind
Să ne-aplecăm, sub Crucea Sa,
Zicând: »Să fie, Doamne, voia Ta!«

Asupra Lui să aruncăm
Necazuri și nevoi ce-avem
Și singur El se va 'ngrăji
Nimica nu ne va lipsi.

Noi, doar, smeriți, treji priveghind
In rugăciune, stăruind,
Să ne 'mpotrivim mereu
Diavolului, celui rău.

Și Domnul care ne-a chemat,
E Dumnezeu prea îndurat...
Putere, nouă, ne va da,
Să biruim, pe satana...

I. Marini, învățător-ostaș.

Atragem atențunea fraților ostași asupra minunatei predici de pe pag. 2 a sf. Părinte, Efrem Sirul. Cetății această predică în adunare și în auzul tuturor oamenilor să afle toată lumea ce spune Biserica lui Hristos prin graiul săinților Părinți despre datoria fiecărui om de a fi un ostaș al Domnului slugindu-i numai Lui.

ANUL II.

Nr. 30

SIBIU,
26 Iulie
1931.

Din învățările sf. Părinte, Efrem Sirul.

„Nu vă amăgiți, frații mei, nu vă amăgiți. Nici un rob nu poate să slujască la doi domni, după cum a zis Stăpânul Hristos“.

O ce rea izvodire a diavolului! Cum pre fiește carele prin meșteșugul său cel rău îl împiedecă, și îl amăgește, și îl pleacă să facă cele rele ca pre niște bune!

Astăzi cu pocăință cântă Psalmi, după cum a poruncit Dumnezeu, și mâine cu sârghiuță joacă, după cum i-au învățat satana. Astăzi se leaptă de satana, și mâine lui îi urmează. Astăzi se împrenează cu Hristos, și mâine se depărtează, și să leapătă, și îl necinstesc pre dânsul. Astăzi creștini și mâine păgâni. Astăzi credincioși și robi ai lui Hristos, și mâine dușmani și vrăjămași lui Dumnezeu.

Nu vă amăgiți, frații mei, nu vă amăgiți. Nici un rob nu poate să slujească la doi domni: după cum a zis Stăpânul Hristos. Că nimenea nu poate lui Dumnezeu să slujească, și lui mamona și cu diavolul împreună să dănuiască. (Mat. cap. 6, vers 24). După chipul lui Dumnezeu zidit fiind, să nu necinstim chipul lui Dumnezeu: *ci ca niște ostași ai lui Hristos să îi urmăm, și Lui să îi slujim.*

Nu astăzi să cântă Psalmi cu îngerii, și mâine să dănuiesc cu draci. Nu astăzi cetei dumnezeești să asculti, ca un ascultător iubitor de Hristos și mâine la alătura să iai aminte, ca un călcător de poruncă, și urător de Hristos. Nu astăzi să te pocăești de păcatele tale, și mâine să joci spre pierzarea ta. Nu astăzi să postești și să te înfrânezi, și mâine să vii beat și purtându-te aicea și acolo, și bat-jocorindu-te de toți.

Nu frații mei mă rog, nu aşa să cheltuim vremea pocăinții, pe care ne-a dat-o Dumnezeu spre pocăință și spre mântuire. Să ne aducem aminte de Domnul carele zice cu îngrozire: Vai de cei ce rădeți acum, că veți plângă după acestea. Si iarăși zice: Fericiti

cei ce plâng. Nimenea să nu vă amăgească pre voi frații mei iubitori de Hristos. Nu este aceasta învățatura Apostolilor celor ce zic: Dacă cineva vă va învăța pe voi unele ca acestea, care noi nu v'am învățat, anatema să fie (Galat. cap. 1, vers 8).

Că nu sunt acestea ale creștinilor, ci ale neamurilor celor necredincioase care nu au ascultat Evanghelia, precum au zis Stăpânul Hristos: Că toate acestea neamurile le fac, cărora nu le este nici o nădejde de mântuire (Luca cap. 12, vers 30).

Știi, frații mei, căci cătă intru Hristos ne-am botezat, intru Hristos ne-am îmbrăcat (Galat. cap. 3, vers. 27). Deci cum, după ce văți îmbrăcat intru Hristos slujiți lui Antihrist? Poruncă avem dela Apostolul, neîncetat să ne rugăm și toate intru slava lui Dumnezeu să le facem. (Cor. cap.

10, vers 31). Si tu către acestea nu cauți; ci îți întorci auzul, și cu ochii mijești. Însă mai pe urmă de cât fierea mai amară vei afla fapta aceasta, și mai ascuțit de cât paloșul cel cu două ascuțisuri.

Că nici să poate, și aicea cu dracii să joace, și acolo cu îngerii să salte după cum a zis Domnul: Vai vouă celor ce rădeți acum, că acolo veți plângă și vă veți tângui (Luca cap. 6, vers 25).

Nu este cu putință fraților, une ori adeca să fiți creștini, iară alte ori păgâni să vă faceți. Că nicări, după cum mai sus s'a zis, s'a dat voe creștinilor să facă niște lucrări ca acestea. Că după ce a venit Domnul nostru și Mântuitorul, pre toate acelea deșarte le-a surpat, adeca pre învățările diavolului, pre care rău le-a învățat omul după ce a călcat porunca lui Dumnezeu Celui ce l'a zidit pre dânsul, și din Raiu izgonit s'a făcut, și s'a învățat tot răul ce se numește supt Cer. Deci pre toate acestea, precum mai sus s'a zis, după ce a venit Domnul le-au încetat, și le-au surgunit, și prin sinești, și prin ucenicii săi, zicând: Mergând învățați toate neamurile botezându-i pre dânsii, și învățându-i să păzească toate căte am poruncit vouă (Mat. cap 28, vers 19 și 20).

Adeca, ziceți-le lor: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția Cerurilor. Nu vă îmbătați, nu jucați, ci pocăiți-vă, plângăți, și priveghiați, rugați-vă, deapărurea fiți gata, că venirea Domnului s'a apropiat.

Împărăția cerurilor este lângă ușă. Să ne gătim, și vrednicii să ne facem, ca venind Domnul nostru să ne afle pre noi întru pocăință gătiți, și pre nici unul din noi să nu-l osândească; ci moștenitorii ai împărăției lui să ne arate. Că lui se cuvine slava în vecii vecilor. Amin.

Sfintirea Duminecii.

Cristofor Columb, care în anul 1492 a descoperit America, a fost un om foarte credincios și nu se rușina să-și mărturisească credința sa în Dumnezeu înaintea oamenilor. În zile de Dumineci și sărbători nu ridică ancora corăbiilor și în fiecare zi se făcea rugăciuni în corăbiile cari erau sub comanda lui. Dacă n'avea preot în corabie, atunci făcea el însuși rugăciunea și ținea câte-o scurtă cuvântare religioasă. Într'o carte care ne povestește istoria vieții lui Cristofor Columb am cedit aceste cuvinte: „Corăbiile lui Columb se asemănau în Dumineci și sărbători cu niște biserici plutitoare din cari se înălța slavă către Dumnezeu“.

Tu iubite cetitorule, ce faci în Dumineci și sărbători?

N.

Încă o jertfă a alcoholului.

O foaie din Germania scria toamna trecută despre o nenorocire întâmplată din cauza alcoholului. Anume, într'o zi, un lucrător puțin cam cheflui, s'a urcat într'un autobuz dar nu cum trebuia, adică prin partea dreaptă ci tocmai pe partea ceialaltă care avea ușă încuiată. Lucrătorul care se încăpățina să stee pe treptă nu observa că din partea contrară venia un alt autobuz. Si atunci când autobuzul, pe care se afla el, făcu o cotitură dintr'o dată, lucrătorul fu aruncat chiar între roatele autobuzului potrivnic care-l călcă rupându-i oasele.

Îată încă unul care s'a nenorocit în stare de bătrîn. Ii numai unul, din cei fără de număr! Căci în fiecare zi alcoolul își cere jertfele sale! Si poate nenorocitul călcă de autobuz nici nu era la dreptul vorbind un bătrîn. Dar vai! Ca să fi pierdut nu-i nevoie să fi neapărat bătrîn pătrimaș. Căci nu s'a nenorocit numai din două »ciocane« de rachiu sau din două, trei pahare de vin! Nu trebuie mai mult de două înghișturi pentru ca să ai »chef« să faci un rămasag care să te sărăcească pe toată viața, sau ca să spui o vorbă vătămătoare mai mare lui tău, ca în ziua ceialaltă să fi dat afară din post. Căte căsnicii stricate, căte prietenii rupte și căte nenorociri ca cea amintită mai sus nu se datoresc decât unei vorbe rele spuse »în chef« sau unei încăpăținări sau »curaj« prostesc cauzate numai de alcohol. Nu mai vorbesc de înjurături și ocări. Deci cine vrea să lupte împotriva alcoholului trebuie să se lase cu totul de el. Răul în orice măsură s'ar afla el tot rău este — Si apoi știut e că, scânteia mică aprinde focul mare.

Gh. Soima.

Raportul No. 60, Oastea Domnului București.

Lucrarea noastră la Cărămidari, adică adunările de evanghelizare de Luni seara, s'au amânat până în toamnă. În acest timp, Părintele Păunescu a hotărât să cerceteze suflarele, împreună cu fiul său, student la teologie, spre a începe la toamnă o activitate mai deosebită cu tineretul, nădejdea noastră. Cea din urmă predică a fr. Oprisan la această adunare a fost asupra articolului de credință. »Si s'a suit la ceruri și sade de a dreapta Tatălui«.

Adunările de Joi seara (casa parohială a Bisericii Sf. Apostoli) continuă regulat între 7½—9 cu cântări duhovnicești, cu rugăciune, comunicări și predică.

Fratele Oprisan a vorbit despre problema de căpetenie a suflerului: mântuirea. Arătând textul »Prin hăruneți mântuiți — prin credință« fratele nostru a desprins învățătura cea dreaptă: mântuirea vine prin îndurare lui Dumnezeu, revărsată în tainele Bisericei harice, prin credința cea rodnică și iubitoare. A arătat cu texte, că noi afirmăm siguranța mântuirii făcută de Isus pe cruce pentru toți oamenii și nădejdea

noastră tare, a fiecăruia credincios, în mântuirea ce s'a săvârșit pentru fiecare din noi dacă o primim.

Intr'o altă Joi a mânecat de la psalmul 119 »Strâng Cuvântul Tău la inimă ca să nu păcătuesc«, arătând că origine are în inimă Voia Domnului acela nu rămâne în păcat, ci urăște păcatul.

La una din sedințele noastre de Joi a participat și fr. ostaș din Sf. Gheorghe: Părintele Protopop Aurel Nistor care ne-a întărit inimile grăndese de credință fraților de dincolo, de lupta lor aprigă pentru Hristos.

Fr. Al. Lascarov-Moldovanu a mulțumit cu emoție vrednicului luptător ardelean, ostaș de frunte, arătând cum ne găsim împreună în lupta duhovnicească.

Pentru primirea fratelui ostaș al Domnului de la Pașcani, doctorul Samson, o seamă de frați s'au adunat în casa fr. Oprisan, binecuvântând acest prilej cu cântări duhovnicești, cu rugăciune de mulțumire și cu comunicări. Fr. Samson activează mai ales pe terenul Cooperației, a unirii fraților întru cele ale pănii, și ale suflerului ca să se simtă mai legați în rosturile vremelnicii pentru marile rosturi ale veșniciei.

Secretariatul Oastei.

Tăria casei.

Un om cu stare bună, primește bucuros în casa sa, pe prietenul său. După masă, îl duce pe prieten prin toate odăile casei sale, ca să-i arete bogățiile sale. Oaspele admiră bogăția și admiră frumusețea și aranjamentul casei. Stăpânul casei însă îi răspunde: »Toate acestea bogății și frumuseți, nu mă încântă nici pe mine nici pe casnicii mei. Este în casa mea un colț, care e de cel mai mare preț, — vino! ca să-ți arăt«. Si-l duce pe oaspe într'o mică oădită ferită, în care petreceea tocmai mama stăpânlui casei. — »Acesta este locul« zice stăpânul »prin care se reversă întreg darul dumnezeesc asupra casei mele!« — Era o mică oădită, de unde nu înceta niciodată rugăciunea fierbinte către Dumnezeu.

Preot M. Neagu.

Cine e conducătorul Oastei?

La această întrebare ţin să fac înainte de toate o mărturisire. Sunt dator față de Domnul meu Isus Hristos să fac o mărturisire.

Din felul cum s'a pornit și din felul cum s'a desvoltat mișcarea Oastei Domnului, se vede clar și lămurit că această mișcare nu a venit dela oameni, ci a venit de sus, dela Domnul. Eu n'am fost în această mișcare decât un vas umil și slab de care s'a folosit Domnul în lucrarea Sa.

Când s'a început mișcarea Oastei, eu însuși nu-mi dădeam seama despre ce va fi mai departe. Gândul acestei mișcări, s'a înfiripat într'o noapte de Anul nou, în clipele unei rugăciuni. În aceste clipe, Duhul Sfânt a plămădit lucrarea Domnului; a sădit grăunțul de muștar din care urma să iasă pomul cel mare de azi.

Eu însă n'aveam cunoștință despre planul acesta.

Eu n'aveam nici un plan mai mare cu mișcarea Oastei și nu făcusem cu nimenei vreun plan pentru mersul acestei mișcări. Pentru mine, Oastea era o încercare pe care o porneștem la drum într'o clipă de însuflețire. Era o mică lumină ce amenință să se stingă. Un an de zile am stat cu mișcarea Oastei abia având pe lângă mine încă zece ostași. Credem că încercarea se va stinge și mă rugam Domnului să nu mă lase de rușine.

Dar Domnul a avut grija de lucrarea Sa. Mișcarea a început a prinde putere și eu am început să primesc de sus foc ceresc cu care să aprind sufletele oamenilor. Si darul a tot prisosit până am ajuns aici.

Tin deci să o spun cu apăs: Oastea Domnului este a Domnului și Conducătorul ei — cel nevăzut — este Domnul, cel care a pornit-o la drum.

Nu legați mișcarea aceasta de numele unui om.

In mișcarea Oastei Domnului, eu n'am fost și nu sunt altceva decât un vas umil și păcătos de care Domnul s'a slujit în lucrarea Sa.

Ce va fi cu Oastea după ce vei muri Sfânta Ta? — mă întrebă odată un frate ostaș.

Era aceasta o întrebare de om cu puțină credință; era o întrebare de unul care nu era ostaș adeverat. Noi ostașii Domnului trebuie să ne învățăm a încredință mai mult — a încredință cu totul — mișcarea noastră în grijă Domnului căci a Lui este. El a pornit această mișcare și El se va îngriji de mersul ei.

Si acum să vedem cum stăm cu conducătorii văzuți ai Oastei Domnului. Cine sunt și cine pot fi conducătorii văzuți ai Oastei Domnului? (despre aceasta urmează în carte o precizare mai lungă).

Iubiții mei frați ostași!

In Franță s'a ridicat anul trecut statuie unui soldat din vremea războiului.

Făcea pe curierul acest soldat; adecață ținea legătura între Marele Comandament și trupele dela front.

Intr'o zi, atacul vrășmașului se întărise foarte. Armata dela front era într'o grea încercare. Soldatul curier primi dela Comandament însărcinarea să ducă solie luptătorilor dela front că le sosește ajutor.

Curierul pleacă prin o ploaie de gloanțe. Pe la jumătatea drumului, un glonț îl sfredeli mâna stângă. Merse mai departe. Un alt glonț îl izbi în pept. Simțea că e percut. Se gândia însă la solia ce i se încredințase. Atunci făcu un lucru de mare curaj și uimire. Se aşeză cu față în sus; apucă solia cu mâna dreaptă; ridică apoi mâna în sus și moare în poziția aceasta, cu mâna înțepită drept în sus. În gândul său, muribundul și-a zis: nu mai pot face nimic; tot ce mai pot face e atât: să mor cu solia ridicată în sus; poate vor veni alții și văzându-o, o vor duce la front.

Așa s'a și întâmplat. O patrulă trecând pe acolo, a văzut solia și luându-o, a dus-o la destinație.

Scumpii mei frați ostași!

In mișcarea Oastei Domnului, Domnul Dumnezeu m'a învrednicit și pe mine să fac pe curierul între Marele Comandament al Oastei (Isus Hristos) și între ostașii Lui dela »fronturi«. Le-am împărtășit mereu ostașilor solia cea dulce că ajutorul Domnului este cu noi și între noi.

Însă, în timpul din urmă, o boală lungă și grea s'a furisat în corpul meu. Știe bunul Dumnezeu. Poate carte aceasta este ultima mea solie către ostașii luptători din fronturile Oastei. Ca și soldatul francez, poate ţin și eu în mâna ultima solie ce o am dela Marele Comandant al

Oastei. O, nu fiți îngrijorați despre aceasta, iubiții mei frați. Când Domnul și Mântuitorul meu va voi să mă chemă acasă, de sigur El se va îngriji ca altcineva să ia din mâna mea solia ce mi-a fost încredințată mie.

Până atunci, eu voi stăru să vă vestesc mereu solia ce o am dela Marele Comandament al Oastei. Când voi trece din

lumea aceasta, voi ținea și eu, ridicată sus solia ce o am dela Domnul. Iar când veți desface această solie, veți afla în ea cuvintele Lui: *Indrăzniți căci Eu am biruit lumea* (Ioan 16, 33)... *Nu vă temeți căci iată Eu cu voi sunt până la sfârșitul veacurilor, amin.* (Mateiu 28, 20).

(Luată din cartea cu »Oastea Domnului«, care a ieșit acum de sub tipar).

Istorioare de mare preț.

„Eu am mai făcut drumul acesta“.

Un om oarecare e silit să facă un drum lung. E silit să-l facă ziua și noaptea, cu tot pericolul care-l amenință din dreapta și stânga.

La călătorul nostru vine un om de bine și-i întinde o cărticică, zicându-i: »Această carte este un mic îndrumător, citește întrânsa și te va duce la ținta dorită cu toată siguranță«. — Dar ce folos... era întuneric și nu putea ceta.

Vine însă al doilea și-i zice: »Ai lipsă de lumină? — poftăste, aici e lumina aceasta care

îți va lumina drumul și te duce la țintă«. — A venit însă o furtună groaznică, care i-a stins lumina.

Intr'acea vine însă un om, care purta pe umerii săi »crucea«, și pe cap »cununa de spini« și zice: »Veniți cu mine căci Eu am mai făcut drumul acesta încăodată, și vă duc la țintă cu siguranță«.

Nici carte, nici știință omenească nu ne poate arăta și duce pe drumul măntuirii, decât Acela care a mai făcut odată acest drum: Isus Mântuitorul.

Zăgazul mărilor.

Priviți la marea turbură, cum bat valurile ei furioase. Și oare ce zăvoare a așezat Dumnezeu pentru înfrângerea lor? A așezat nisipul ca zăgaz. Și parecă i-a zis: »Aici să se odihnească valurile tale nepăsătoare!«

Priviți omenirea turbură, și oare ce semn a ales Domnul pentru înfrângerea ei? Ce mijloace a ales Dumnezeu pentru

a întoarce lumea dela peire? Oare nu pe unul născut Fiul Său, pe Domnul nostru Isus Hristos ni l'a dat drept jertfă de rescumpărare pentru măntuirea lumei? »Să nu uităm că pe altarul sfintelor noastre biserici se aduce pe sine, drept jertfă de rescumpărare Fiul lui Dumnezeu în toate Duminele și sărbătorile la sfânta Liturghie.

Preot M. Neagu.

Raportul No. 61, Oastea Domnului București.

Zilele de 28 și 29 Iunie au fost pentru ostașii Domnului zilele de reculegere duhovnicească: ei s-au împărtășit cu trupul și sângele Mântuitorului cugetând mult asupra acestei împreunări mistice care face din cei credincioși »mădulare ale trupului lui Hristos, carne din carnea Lui și os din oasele Lui« (Efes. 5, 30).

Joi 2 Iulie, la adunare, s-au cântat frumoase cântări duhovnicești. Fr. ostaș al Domnului, studentul teolog Paschia, a învățat pe ostași cântarea Prea Sfîntului Barolomeu, Episcopul de la Râmnic: »Noi nu mințim«.

Fr. Oprisan a predicat, — după ce mai întâi a citit rugăciunea vameșului Zacheu alcătuită de părintele Trifa — despre psalmul psalmilor, 23, arătând cu pilduri *pacea* unui suflet subt ochii păstorului celui bun și privilegiile de care se

bucură un ostaș din armata Marelui Comandant (o oaică duhovnicească din turma Marelui Păstor). A pus tot apăsul asupra *prietenului* Isus care e cu noi totdeauna și chiar »prin valea umbrei morții«. El ne ia de mână în încercarea cea din urmă. Ne apără pricina înaintea Tatălui. Ne face părtași slavei lui.

Fr. Tănărescu a citit »sutașul Gordie«, o bucată cutremurătoare pentru creștinii molâi ai zilelor noastre.

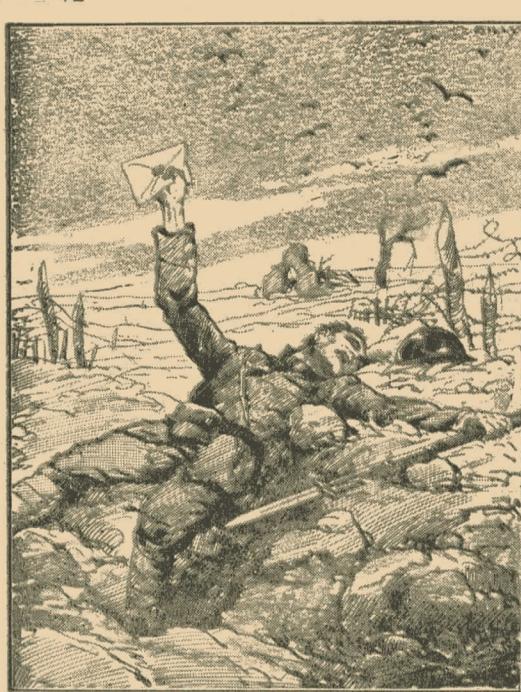
După câteva comunicări duhovnicești și cântările de încheiere s'a făcut rugăciunea de mulțumire.

În Oaste au mai intrat:

Din Muncelul de sus (județul Roman): Costăhi Patnoschi.

Din Găvănești (jud. Buzău): Radu N. Ioan și soția Filofteia, văd. Voica M. Cristea, Marica M. I. Oprea.

Din Târg-Ştefănești (jud. Botoșani): Ambrozie Bondol.

Fură, mamă, fură!

Prin părțile noastre, umbără o istorioară cu mult înțeles sufletesc. Ci că într-un sat, trăia o femeie care avea un singur copil. Încă de mic, băiețul se deprinsese cu nărvavul rău al hoției. Cu cât creștea mai mare, cu atât devinea mai îscusit și în cele din urmă ajunse tâlhar de codru.

Văzând oamenii din satul acela că le pricinuiesc atâtea necazuri și că nu se pot măntui de această podoabă rea, au hotărât să-l spânzure. Așa era pe vremea aceia. Satul putea să facă ce voia căci era atotputernic.

Deci, într-o zi, tot satul s'a adunat, l-au prins și au plecat la locul de osândă. În urma osânditului, mergea și mama care plângea și se tânguia.

Când au ajuns la acel loc, osânditul a cerut voe oamenilor să sărute pe mama sa. Oamenii i-au dat voe, dar el cu o furie nebună s'a repezit asupra mamei sale și în loc de sărut i-a rupt cu dinții o ureche.

Lumea s'a înfuriat grozav văzând acest lucru și erau gata, gata să-l sfâșie în bucăți. Însă el le-a zis foarte liniștit: »Oameni buni, credeți oare c'am făcut un lucru rău? Păi să vă spun povestea mea și atunci să vedeti că am toată dreptatea«.

»Imi aduc aminte de când eram copil mic. Începusem și eu să mă duc la școală. Într-o zi, când m'am întors acasă, am adus și o peniță furată. Mama a văzut și în loc de pedeapsă sau de un sfat bun, mi-a zis: »Fură, mamă, fură!« Mie atât mi-a trebuit. În zilele următoare, am început să fur caete, cărti, condeie și tot ce-mi cădea la îndemâna; iar mama tot aşa îmi spunea: »Fură, mamă, fură!«

Nu-i după cum vrea omul, ci după cum vrea Domnul.

Odată, când a fi fost nuștiu, ci că două fete secerau grâu și ierău cu holdele aproape una de alta.

Una, mai găta de secerat holda de grâu și acum seceră mai pe hodină, ceealaltă, mai avea mult de secerat și se silea strășnic, doară a găti și ea holda de grâu până 'n sară.

Tocmai atunci trece Dumnezeu pe-acolo — căci și El a umblat multă vreme pe-acest pământ — și-i dă cătră fete:

— Purtați-vă, și cu ajutorul lui Dumnezeu, gătiți până 'n sară.

Fata care se bîzuia că gătește, răspunde:

— Până desără tot gătesc, ori mi-a ajuta Dumnezeu ori ba.

Cealaltă fată, care iera mai cuminte, trăgea nădejde:

— Dacă mi-a ajuta Dumnezeu ori găti până 'n sară.

Dumnezeu căutându-și de drum, găndi în sine; — »Voi da fiecare după inima sa«.

Cum s'a dus Dumnezeu, pe loc s'a 'mbolnăvit fata, care se lăudase: »că tot gătește

Azi aşa, mâine aşa, m'au simțit elevii și învățătorul văzând că nu poate să mă desbare de acest obicei rău, m'a dat afară din școală. Eu însă nu m'am lăsat de nărvavul meu. Am început, să cercetez vecinii și tot ce-mi venea la îndemâna le șterpeleam și le duceam acasă; iar mama îmi tot spunea: Fură, mamă, fură! laca aşa am ajuns eu hoț la drumul mare.

Acum gândiți-vă oameni buni și spune-ți cine e vinovat? După cât vedeti eu fac ceiace am învățat de mic copil. Cum pot să mă las de acest obiceiu?

Dacă urechea asta pe care am rupt-o cu dinții mă învăță de mic copil, eu nu ajungeam în starea asta. Eu poate așa fi fost un om cinstit. Dacă mi-ar fi vorbit de frica Lui Dumnezeu și dragostea către aproapele desigur că n'ași fi devenit o povară pentru sat. Acum dar faceti ce voiți cu mine...

Și mai departe, istorioara spune că oamenii au stat la gânduri, au judecat și au văzut că are toată dreptatea osânditul. Apoi au spânzurat în locul lui pe mamă-sa iar lui i-au dat drumul cu condiția să se facă om de treabă.

Așa spune istorioara și eu nu știu o fi adevărată sau nu, însă un lucru îl văd: »Ceiace sameni aceia culegi«.

Dacă sunt azi mulți părinți cari se plâng tocmai contra fiilor lor, apoi desigur că nu i-a crescut în frica și dragostea de Dumnezeu. Deacea sf. Apostol Pavel spune: »Și voi părinților, nu întăriți la mânie pe fiili voștrii, ci creșteți-i în muștrarea și învățătura Domnului« Efeseni 6. 4.

I. Tuduciuc, inv.
ostaș al Domnului,

până 'n sară, ori i-o ajuta Dumnezeu, ori ba«.

Și din aleo! și valeo! nu mai stâmpia, până sara una a ținut-o. Tipă și se väeta, de-i plângerei de milă. Durerea și truda ei aşa de strășnică iera, de-i venea să mănușe pământ cu gura.

Toată ziulică și nopticica, aşa a petrecut-o.

Fata ceealaltă, seceră că seapte și când sosi sara, s'a văzut cu ajutorul lui Dumnezeu scăpată de holda cea mare.

Ceealaltă, a avut de secerat și'n ceea zi o bucată: că doar nu degeaba a ieșit vorba'n lume: »nu-i după cum vrea omul, ci după cum vrea Domnul!«

În Oaste au mai intrat:

Din Săcel (județul Maramureș): Suma Vasile, Hagya Stefan, Grad Alexă, Bizeu Vasile, Peter Ilie, Coaman Ioan, Buznari Dumitru, Bologa George, Danci Ioan I. Grigore, Grad Ioan, Danci George, Mihail Stefan, Magdă Maria, Magdă Ana, Melcher Grina, Bota Titiana, Bota Iliana, Magaja Sofie, Susca Irină, Băg Iliana, Huza Arsene și Magdă Iliana.

A ieșit de sub tipar cartea cu Oastea Domnului

prelucrată și retipărită a 4-a oară, ea cuprinde acum tot ce trebuie să știe un ostaș al Domnului — ea cuprinde și mult dorita carte de cântări și poezii pentru Oastea Domnului.

Slăvit să fie Domnul! Cu ajutorul Lui a ieșit de sub tipar cartea cu Oastea Domnului, tipărită a 4-a oară. Ea iese acum în a 30-a mie de exemplare; o grăitoare mărturie și aceasta despre darul și harul cel ceresc care a lărat prin cartea aceasta.

Cartea a fost pusă sub tipar încă din toamnă, dar s'a putut tipări numai în măsura în care Domnul Dumnezeu a întărit sănătatea întocmitorului ei, părintele Trifa. Cei cari au așteptat cartea aceasta, trebuie să mulțumiască bunului Dumnezeu care ne-a ajutat să o putem încheia.

Am întârziat cu scoaterea ei și pentru gândul de a preciza mai bine rosturile Oastei. Cartea aceasta cuprinde acum tot ce trebuie să știe un ostaș despre Oastea Domnului și tot ce trebuie să facă pentru a fi un adevărat ostaș al Domnului.

O veche dorință a ostașilor Domnului era și o carte cu cântări și poezii pentru Oastea Domnului. Această dorință o pot acum afla ostașii în noua carte. În această carte am băgat toate cântările mai de seamă ale Oastei, precum și poezile cele mai frumoase.

Cartea cuprinde 25 cântări puse pe note precum și zeci de poezii alese din cele mai frumoase și potrivite pentru a se cânta și declama. În felul acesta, cartea aceasta este și o carte de cântări și poezii pentru Oastea Domnului, de lipsă fiecărui ostaș să o aibă în adunările Oastei.

Ostașii Domnului află acum tot ce le trebuie în cartea cea nouă. Prețul cărții este 40 Lei. Legată 65 Lei, și poșta 5 Lei.

Stângeniți de greutățile financiare, n'am putut-o tipări decât într'un număr mai restrâns. Cei ce vreau să o aibă, să și-o comandeze din bună vreme.

RAPOARTE

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Din Budeni.

Cucernice Părinte! Nu pot a vă descrie bucuria ce am avut-o noi, frații din Buda și Budeni în ziua de 5 Iulie.

Fiind înștiințați și frații din Stolniceni; au venit la biserică unde am ascultat cu toții sf. Liturgie.

Iar după sf. Liturgie am luat masa în comun.

Și la ora 2 ne-am adunat la casa fratelui Costachi Parfin, unde au venit și câțiva vecini care ne ascultau cu mare dragoste.

Adunarea sa deschis cu: Tatăl nostru, Psalmul 142, și Psalmul 16 ascultat în genunchi. Apoi s'a făcut câteva comunicări, s'a cantat:

Plânge Măicuța la Cruce, Te'ntoarce Te'ntoarce, pe urmă sa citit din Foia »Oastea Domnului«, Titlul: »O duioasă reîntâlnire« — vorbirea Pr. Trifa... pe care am ascultat-o toți ca pe o veste de mare bucurie. Pe urmă s'a cântat: »Fiul perduț și alte cântece. Apoi sa citit în sf. Scriptură Cap. 10 vers. 26—39, după care frații au căpătat mare curaj de luptă. Am mai cântat câteva cântece apoi am încheiat cu rugăciunea de seară, hotărându-ne cu voia Domnului ca Dumineca viitoare să vizităm frații dela Ruginoasa cale de 20 kilometri. — Apoi: Ne-am despărțit în Domnul.

Frații C. Parfin și Grigoriu D.

Odată cu cartea Oastei Domnului, comandanți-vă și alte cărți religioase.

Pentru a încunjeta prea mari cheltuieli cu poșta, cei ce au de gând să-și comandeze și alte cărți religioase dela Oastea Domnului, pot face acest lucru acum. Odată cu cartea Oastei, pot comanda și alte cărți religioase. Le recomandăm în deosebi:

Cărțile părintelui Trifa; din aceste cărți mai avem următoarele: Oglinda inimii omului, 20 Lei. Din pildele Măntuitorului, 15 Lei. Corabia lui Noe, 15 Lei. Fiul cel perduț, 15 Lei. Sodoma și Gomora, 15 Lei. La picioarele Stăpânlui meu, 15 Lei. Trăim vremuri biblice, 15 Lei. 100 pilde și istorioare religioase, 12 Lei

Cărțile: Însemnările călătoriei la Ierusalim; Mai lângă Domnul meu; Cetiri și tâlcuiri din Biblie; Tâlcuirea evangeliilor, s'a gătat și nu le mai avem.

Cărțile fraților noștri dela București: Spice de grâu duhovniceșc, de I. Gr. Oprisan Lei 17. Dacă am cunoaște, de Lascarov-Moldovanu Lei 35. Adevaratul preot, trad. de I. Gr. Oprisan Lei 40. Tara Soarelui, trad. de I. Gr. Oprisan, Lei 20. Intru miroș de bună mirasmă, de I. Gr. Oprisan, Lei 5. Intră în corabie, de Pr. T. Chiricuță, Lei 5.

Bibili: Biblia cu litere mari și luminoase, Lei 350. — Biblia cu litere ceva mai mici, cu trimiteri, Lei 200. — Biblia mică, de buzunar, Lei 110. Noul testament, legat având în față o cruce frumoasă, Lei 35. — Noul Testament cu psalmi, Lei 40 (legat în pânză Lei 50). — Cele 4 evanghelii, legate Lei 25. — Ceaslovul legat, Lei 150. — Octoiul legat, Lei 100. — Acaftistul legat, Lei 90.

Alte cărți bune: Urmând pe Domnul, Lei 40 (legat Lei 65). — Din viețile sfintilor (Spre Emaus) Lei 40 (legată Lei 65). — Isus Măntuitorul (Testamentul nou în versuri) Lei 45 (legată Lei 70).

Când comandați puneti și 10 Lei pentru poștă.